

Shunyata

Agafia

noaptea
când morții își cern nisipul
între pământ și lună
echilibru fragil
dintre simțuri și spirit
dintre patimă și înțelepciune
vânez păsările
luminii

noaptea
când furtuni de forme tulbură veghea
în libertatea nelibertatii
credință și îndoială
cu gheare de foc prind sufletul de cer
cât un colibri de-ar fi
mi-ar fi îndeajuns
să sorb din irisul nevăzutului
luminarea

noaptea
când kundalini atinge bezna
în istovirea clipei
spre neunde
înalt păgână rug
să-mi mântuie setea nebună
shunyata